

Un Pla curt i restaurat

Destino publica 'La cendra de la vida. Narracions 1949-1967', amb trenta-quatre relats breus de Josep Pla, extraordinàriament editats per Jordi Cornudella

Josep Pla, gran prosista i excel·lent narrador EPA.

És un plaer escoltar Jordi Cornudella –i també Xavier Pla, director de la Càtedra Josep Pla– detallant l'edició que ha fet del llibre *La cendra de la vida. Narracions 1949-1967*, que ara publica Destino. Es tracta d'un extens recull (816 pàgines) de 34 narracions de Josep Pla (Palafrugell, 1897 – Llofriu, 1981), el prosista més destacat de la literatura catalana del segle XX.

“Fa un any i mig, Cornudella em va plantejar que estaria molt bé reivindicar el Pla narrador que ha quedat eclipsat per l'articulista, el paisatgista, el biògraf, el viatger... No és només una antologia de les millors narracions breus de Pla, hi ha una feina estilística i de correcció definitiva de la llengua de Pla”, explica Xavier Pla.

Cornudella, responsable editorial de les edicions de Josep Pla des de fa prop de quinze anys, ha recopilat el conjunt de narracions i ha fet una feina comparativa de cada text amb les edicions i versions anteriors amb un rigor filològic que respecta la llengua de Pla. Dins

del conjunt de l'Obra completa, les narracions que Pla en algun moment havia publicat com a tals van quedar repartides en tres volums: *El quadern gris*, *Aigua de mar* i *La vida amarga*.

“Gairebé totes les narracions són escrites en una primera persona molt similar a Pla, sempre hi ha un jo espectador molt potent; no hi ha una intriga, no és un Dostoievski, més aviat és un Txèkhov”, afegeix Xavier Pla.

“Durant les dècades de 1940 i 1950, i potser també del 1960, Pla és l'autor que va guanyar més lectors pel català, lectors no militants de la llengua”, explica Cornudella. “Per mi, el gran Pla és el de les edicions de Selecta, perquè el problema amb Destino és la intervenció excessiva i intolerable dels correctors. Per això, aquesta edició ha estat una restauració de la llengua original de Pla, esmenant la ultracorrecció.”

“No era un narrador convencional, però sí un escriptor d'una competència extrema. Ell es té dins del cap, els seus textos antics els té presents i els reaprofit”, afirma l'editor.

Al final d'aquest llibre imprescindible hi ha un annex, *Biografies de les narracions*, en què s'explica el recorregut per les versions fins a arribar a la definitiva que tenim a les mans. Una delícia.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-12-2021, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 02-12-2021, Pàgina 24

